

Pla de Millora Urbana “Sector IVECO-RENFE”. Mataró SVC Arquitectes / Carles Ferrater, Arqte.

1. L'edificació

L'ordenació urbana de l'àmbit dit IVECO/RENFE a Mataró s'ha resolt mitjançant un conjunt articulat d'associacions mínimes d'edificis que es componen d'edificis lineals i torres d'habitatges intercalades successivament amb bandes d'espai públic, equipaments o vialitat. Tot plegat, afavoreix l'obertura espacial-urbana en el sentit mar-muntanya, amb l'objectiu raonable de multiplicar les transicions físiques i visuals de la ciutat vers el mar.

La forma acusadament triangular de l'àmbit dificultava la resolució de la mobilitat segons solucions més convencionals en xarxa. Així doncs, l'estructura de bandes edificades i alternades amb sistemes és conseqüència dels atributs indefugibles de la presència del mar i de la forma singular de l'àmbit.

Assumits els criteris de complexitat, compacitat i la conveniència de treballar amb escales de l'edificació no excessivament grans, el gruix edificatori es resol mitjançant 8 unitats edificatòries. Cadascuna d'aquestes unitats constitueix una entitat urbana per si mateixa, en diàleg amb totes les altres. Les dues primeres, contingudes entre l'avinguda d'Ernest Lluch i el primer carrer transversal, són parelles d'edificis longitudinals que esdevenen torres per crear un lloc interior amb qualitat de recinte. L'obertura i altura variable dels edificis longitudinals s'ha pensat amb el propòsit de maximitzar els atributs naturals del lloc.

Les dues unitats morfològiques següents, contingudes entre els dos carrers transversals de nova creació, s'intersequen amb els equipaments adjacents i constitueixen el millor exemple de la complexitat formal i funcional que es persegueix.

Conforme ens acostem a la Ronda President Irla, els edificis perden longitud i es recomposen segons lleis morfològiques diferents, A la fi apareix l'element arquitectònic més expressiu, en la punta del triangle: un equipament comercial que treu el millor profit de la geometria singular en la que s'inclou.

2. La vialitat

Els carrers transversals (sentit nord-sud) permeten l'accés al nou teixit residencial des de l'avinguda del Maresme i potencialment enllaçaran el barri amb el parc i amb la ciutat consolidada al nord. Aquests vials estan sempre recolzats per l'edificació alineada en una de les bandes, així en aquesta classe de vials el carrer serà el suport de la urbanitat.

Aquests carrers, acompanyats a l'altra banda d'equipaments o bé zones verdes, s'han concebut com espai públic en el millor sentit del terme. Es tracta de versionar, d'una forma contemporània, la forma del carrer: un espai amable en el que els vehicles circulen lentament i en el que s'acomoden sense dificultat amb l'arquitectura de la ciutat. Els moviments peatonals principals es concentren en l'eix cívic que recorre la totalitat de l'àmbit en una posició central i que, en un itinerari continu, enllaça el Tecnocampus amb l'equipament comercial enfrontat a President Irla. Aquesta espina dorsal del projecte urbà s'ha concebut com el veritable condensador de les activitats col·lectives del nou barri i s'ha desenvolupat morfològicament com una successió de llocs públics ben encadenats, cadascun dels quals posseeix una identitat espacial pròpia.

Tota la complexitat morfològica i funcional del projecte s'articula mitjançant aquest gran eix cívic.